

MILNÍKY NAŠÍ ŠKOLY ANEB PROČ JSME TAM, KDE JSME

S naší partnerskou školou, nyní známou pod zkratkou SŠAI a se sídlem v pražské Hostivaři, jsme si zavzpomínali, na její dlouhou historii. Průvodcem nám byl současný ředitel Milan Vorel.

Milan Vorel – ředitel SOU autoopravárenské od roku 1998 doposud

Chceme-li se vrátit do historie naší školy, do období vzniku autooborů, musíme se vrátit až do roku 1958, ke kterému datujeme první třídy tehdejších automechaniků. Škola v té době sídlila v Praze 2 na nám. Míru 19 jako „Učňovská škola č. 2“ s obory: automechanik, elektromechanik, mechanik kancelářských strojů, pasíř, zlatník a stříbrník, umělecký zámečnický, provozní zámečnický, kovotlačitel, razítkář.

V 60. letech se vyučoval automechanik ve škole v počtech okolo 100 učňů a ve škole probíhala pouze teoretická výuka. Praxi vykonávali žáci u svých budoucích zaměstnavatelů, tedy u nejrůznějších organizací. V roce 1970 došlo k rozdělení školy, v dnešní terminologii k oddělení oborů nebo optimalizaci – automechanici zůstali v Praze na nám. Míru, ostatní obory byly převedeny do jiných škol.

V roce 1980 se mění název školy na Učňovskou školu pro mechaniku a opraváře se zaměřením na opravu silničních motorových vozidel.

V této době dosáhla škola největšího rozmachu. V jednotlivých ročních bylo až 10 paralelek, což představovalo téměř 900 žáků. Výuka probíhala na směny a žáci tak mívali školu až do 20.00 hodin.

I v této době chodili žáci na odborný výcvik do mateřských organizací, pro které se učili.

Po celou tuto dobu, tedy od roku 1958, měla škola výsadní postavení v Praze. Tím, že byla jediná, měla i kvalitní učitele, s tím související dobrou pověst a díky atraktivním oborům byla školou prestižní. Nebylo výjimkou, že na obor automechanik se hlásili žáci s vyznamenáním. U oboru autoklempíř, o který se rozšířila nabídka v průběhu 70 let, byl zájem o něco menší, a tak i prospekch úspěšného uchazeče byl slabší.

V 80. letech dochází ke změně systému vedení odborného výcviku. Velká část probíhá v dílnách, které byly přiřazeny ke škole. Škola tak už nezaměstnává pouze učitele pro teoretické vyučování, ale také mistry odborného výcviku, a kromě cvičné práce tak začínají žáci pracovat i na „živé“ práci, tedy přímo na zakázkách. Škola poprvé začíná nabízet kompletní servisní služby.

Obory automechanik a autoklempíř se rozšiřují o autolakýrníka a vzniká i večerní nástavbové studium k získání maturity.

Tato struktura vydržela až do konce 80. let. Následné období Učňovské školy, které nabízelo kompletní přípravu budoucích pracovníků

v autoservisech, tedy jak teorii, tak praxi, prezentuje nový model výuky odborného výcviku. Ve třetím ročníku žáci absolvují svoji praxi ve smluvních servisech, kde také vykonávají závěrečnou učňovskou zkoušku pod dohledem školy. Také jakýsi monopol – výsadní postavení – Učňovské školy nám. Míru postupně zaniká, ale renomé zůstává.

V průběhu 80. let je umožněno mnoha učňovským školám zařadit autoobory do výuky, a tak v Praze vzniká více než 15 škol, které nabízejí vzdělání v autoopravářství. Škola – Střední odborné učiliště (SOU) na nám. Míru – je však díky své tradici, velikosti, odbornosti a učebním podmínkám i nadále považována za nejlepší, za nejprestižnější.

ROK 1989 – škola dostává přívlástek v názvu, a tak se SOU mění na **Střední odborné učiliště autoopravárenské**. Nabídka oborů se rozšiřuje o autoelektrikáře a také denní nástavbové studium oboru podnikání. Je tak i tehdy, a to díky nejširší a nekomplexnější nabídce, považována za jedničku v Praze. Daří se navázat úzkou spoluprací s významnými firmami v autobranži a i díky tomu se aktivně zapojuje do řady projektů, které vedou ke změnám oboru automechanik a k již zmíněnému

novému oboru autoelektrikář. Škola se vrací k tradicím, obnovuje odbornou soutěž automechaniků, která se brzy stává prestižní přehlídkou všech autoopravárenských škol v ČR.

Po několika letech přeroste soutěž Automechanik Junior z celostátní v soutěž mezinárodní s účastí až 9 evropských zemí. Ve spolupráci s podnikatelskou sférou pořádá škola celou řadu školení a kurzů jak pro pedagogy, tak pro odbornou veřejnost. Zkrátka když se cokoli v Praze či v ČR okolo autooborů děje, je škola u toho.

V roce 1999 dochází k přesídlení z nám. Míru na Prahu 10 do Hostivaře a sloučení s tamní školou. Spojuje se tak tradice a síla autooborů z nám. Míru a potenciál nového oboru informační technologie ze školy v Hostivaři. Vzniká „Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Praha 10, Hostivař“, které jako jediné nabízí atraktivní maturitní obor Informační technologie, o němž přetrvává veliký zájem až do současnosti.

Škola si zachovává nejenom velikost, ale především své dobré jméno z nám. Míru, přidává nový atraktivní obor Autotronik a prokazuje tak nejenom sílu k přežití, ale naopak odhaluje i svůj nový potenciál. Nové pracovní podmínky, prostorné, světlé učebny, dostatečné zázemí, školní jídelna, domov mládeže a řada dalších výhod pomohly snadno překonat ztrátu atraktivního místa z centra Prahy. Zájem nejenže nepoklesl, ale ihned výrazně vzrostl.

V té době již škola úzce spolupracuje s mnoha servisními provozy, kam umísťuje žáky na odborný výcvik. Také řada významných firem z autobranže se školou spolupracuje, jako její partneři nabízejí své produkty – učební pomůcky –, školí pedagogy a studenty a mnoha dalšími formami podporují školu. Vzniká tak nový fenomén – úzká provázanost podnikatelské sféry a školství. Zdá se, že díky všem okolnostem, jakými jsou jmenování školy školou pilotní pro region PRAHA, úzká spolupráce s organizacemi, vysoká aktivita všech pracovníků školy, aktivní zapojení do nejrůznějších projektů, neustálé sebevzdělávání a v neposlední řadě snaha o průběžné obměňování a doplňování učebních pomůcek, si udržuje škola vysoký kredit. Uplatnění absolventů je téměř 100% a u zájemců o studium na VŠ se jedná až o 80% úspěšnost.

V roce 2004 dochází v rámci optimalizace škol v Praze k dalšímu sloučení, tentokrát s SOU ze Štěrbohol. Opět se posiluje kvalita školy díky novým odborníkům, vybavení a kontaktům. Navíc se posiluje i pozice, neboť organizačními změnami ve školství v Praze výrazně ubývá škol s autoobory, a to až na současných pět. Pozice pilotní školy v regionu Praha poskytuje a zároveň ukládá škole pracovat na dalších projektech (projekt Kvalita I – jednotně

1. SOU autoopravárenské 2. Jaroslav Kašpárek – ředitel Učňovské školy do roku 1981 3. Ladislav Matoušek – ředitel SOU do roku 1991

zadání závěrečných zkoušek, rámcové vzdělávací programy, školní vzdělávací programy, maturity nanečisto a další), neustále inovovat profil absolventů a pořádat nejrůznější školení a kurzy. Soutěž Automechanik Junior je

Od roku 2005 se navíc otvírá nový maturitní učební obor autotronik, který vznikl na základě požadavků podnikatelské sféry, servisů. Tento nový, moderní a dynamický obor dává škole další punc výjimečnosti a exkluzivity. Ne každá škola dostává oprávnění tento obor vyučovat. Zájem ze strany uchazečů je hned od zavedení veliký.

V roce 2006 jsme po rozsáhlé rekonstrukci otevřeli nadčasové dílny odborného výcviku – školní autoservis Libuň, ve kterém díky nejnovějším technologiím nabízíme komplexní servisní služby pro všechny značky automobilů. V roce 2010 jsme se přejmenovali na Střední školu automobilní a informatiky.

Současná vybavenost, úzké vazby na podnikatele, dlouholetá tradice, velikost, vysoká pedagogická odbornost, flexibilita, snaha o zdokonalování a komplexní nabídka dělá školu jednou z nejvíce žádaných. Přesvědčují nás o tom řady uchazečů i v době, kdy nabídka středních škol vysoce převyšuje poptávku. Vážíme si takového zájmu a děláme vše pro to, abychom ji nejenom udrželi, ale abychom mohli nabízet stále víc a stále lepší vzdělávání.

Začínající učitelský elév M. Vorel

